

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

สมบัติแม่

นางสมศรี ข้าราชการ ถูกควบคุมตัวโดยคำสั่งศาลและไม่มีหลักทรัพย์เพียงพอในการขอปล่อยชั่วคราวจึงต้องถูกควบคุมตัวไว้เป็นเวลา ๑๒ วัน ในคดีลักทรัพย์อันเป็น

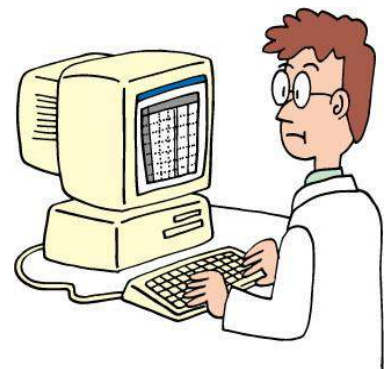

หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ของมารดา แล้วทำการปลอมหนังสือมอบอำนาจเพื่อแสดงว่าตนมีอำนาจ แล้วนำที่ดินไปจดทะเบียนขายฝากต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำอันไม่สมควรในฐานที่เป็นข้าราชการและอาจคาดหมายได้ว่าอาจจะต้องรับโทษทางอาญา

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๒ เดือน

ไม่สนใจ

นายคมสัน ข้าราชการ ปฏิบัติงานที่กลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและชุมชน ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่บันทึกข้อมูลโปรแกรม ITEMS ของสถาบันแพทย์ฉุกเฉิน แต่กลับไม่สนใจในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการทำให้บันทึกข้อมูลไม่ทันเวลาที่กำหนดไว้ทำให้

เบิกจ่าย...

เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยแพทย์ฉุกเฉินล่าช้า ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวตักเตือนมาแล้วหลายครั้ง แต่พฤติการณ์ยังเหมือนเดิม นายคมสัน รับผิดชอบต่อตนกระทำผิดจริง

และจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้ดีต่อทางราชการต่อไป

พฤติการณ์ของนายคมสัน ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

หลานกัตัญญ

นายรันทต ข้าราชการ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนตุลาคม ได้มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำทุกเดือนโดยแต่ละเดือนมาสายจำนวน ๘-๑๘ ครั้ง นายรันทต อ้างว่าตนมีภาระรับผิดชอบดูแลลูกอายุ ๗๑ ปี ซึ่งมีความพิการบกพร่องในการเคลื่อนไหว มีอาการขาซ้ายอ่อนแรง และต้องดูแลนางสาวที่มีปัญหาหย่าร้างกับสามีและมาอาศัยอยู่กับนายรันทต ประกอบกับนายรันทต ก็มีภาวะเจ็บป่วยจากอาการปวดหลังและบริเวณสะโพกด้านซ้ายจนต้องเข้ารับการรักษาที่แผนกศัลยกรรมกระดูกของโรงพยาบาล จึงทำให้มาปฏิบัติงานช้ากว่าเวลาที่ทางราชการกำหนด

พฤติการณ์ของนายรันทต ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒)

และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เห็นใจลูกน้อง

นายมิ่งขวัญ ข้าราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชศาสตร์ฟื้นฟู และทะเบียนการลา นายมิ่งขวัญ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ คือ นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้มีการ

ลงเวลา...

ลงเวลาการมาปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มเวชศาสตร์พื้นฟู กล่าวคือ หากมาปฏิบัติงานไม่เกินเวลา ๐๘.๔๕ น. ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๘.๓๐ น. ถ้าเกิน

เวลา ๐๘.๔๕ น. เมื่อเจ้าหน้าที่ขีดเส้นแดงแล้ว ให้ลงชื่อมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ๐๙.๐๐ น. และถ้าเกินเวลา ๐๙.๐๐ น. ไปแล้วให้ลงเวลาตามความเป็นจริงในช่องลงเวลามาสาย และให้ลงชื่อกลับเวลา ๑๖.๓๐ น. นายมิ่งขวัญ ได้กำหนดให้นางสาวอุบลและนายโอภาส ซึ่งเป็นลูกจ้างชั่วคราว ลงเวลาเหลือมเวลาได้

โดยให้เริ่มปฏิบัติงานเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟูทุกคนก็ปฏิบัติแบบเดียวกันทั้งหมด ถ้าหากเจ้าหน้าที่คนใดมาสาย ถ้านับรวมเวลาเข้าด้วยกันแล้วเกิน ๗ ชั่วโมง ก็ให้นับเป็นเวลา ๑ วัน แล้วให้เขียนใบลาพักผ่อน ซึ่งวันลาดังกล่าวนี้กำหนดให้มาปฏิบัติงานแต่ไม่ต้องลงเวลาปฏิบัติงาน นายมิ่งขวัญ รับว่าตนเป็นคนกำหนดการลงเวลาเช่นนั้นจริงเนื่องจากไม่รู้ระเบียบของทางราชการและตนเห็นว่าเจ้าหน้าที่มักจะมาปฏิบัติงานสายบ่อยครั้งเพราะมีที่พักอยู่ใกล้สถานที่ทำงานและมีปัญหาด้านการจราจร ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของกลุ่มงานเวชศาสตร์พื้นฟูปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยในไม่ได้ปฏิบัติงานที่ตึกผู้ป่วยนอกจึงคิดว่าการกำหนดเช่นนี้ไม่ได้กระทบกับงานของทางราชการ

พฤติการณ์ของนายมิ่งขวัญ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๑) มาตรา ๘๒ (๒) และ

มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา ๑ เดือน

ไปนอก...

ไปนอกเพื่อใช้หนี้

นางสาวดอกบัว ข้าราชการ ไม่มาปฏิบัติราชการที่ รพ.สต.ตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันก็ยังไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย สาเหตุที่ขาดราชการ เนื่องจากมีปัญหาหนี้สิน นางสาวดอกบัว รับว่าเงินเดือนของตนไม่พอใช้จ่าย ประกอบกับไม่สามารถกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์เพิ่มได้อีก จึงคิดว่าอยากจะลาออกจากราชการ แต่ยังมีภาระหนี้สินกับทางสหกรณ์ออมทรัพย์อยู่ หากลาออกเงินบำนาญรายเดือนก็ยังไม่พอใช้หนี้ เพื่อความอยู่รอด ตนจึงตัดสินใจไปทำงานที่ประเทศวานูอาตู

พฤติการณ์ของนางสาวดอกบัว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ทัศนศึกษา

นายหอม และข้าราชการอื่นอีกรวม ๒๕ คน ได้ซื้อแพ็คเกจทัวร์จากบริษัทนำเที่ยว ด้วยเงินส่วนตัว แล้วเดินทางไปทัศนศึกษาที่ประเทศเกาหลีในระหว่างวันหยุดราชการ

ช่วงวันสงกรานต์ซึ่งมีวันหยุดติดต่อกันหลายวันโดยไม่ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้าราชการทั้ง ๒๕ คน อ้างว่าพวกตนไม่ทราบระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับเรื่องนี้

พฤติการณ์ของนายหอม กับพวกดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษภาคทัณฑ์และให้ว่ากล่าวตักเตือน

เกร็ดความรู้...

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๑๖๐/๒๕๖๐ และ ที่ อ.๓๐๙/๒๕๖๑
เมื่อปี ๒๕๕๓ กรุงเทพมหานคร (กทม.) ได้เรียกคืนเงินค่าจ้างจากลูกจ้างประจำของ กทม.
จำนวนหลายร้อยราย เนื่องจากตรวจสอบพบว่ามี การคำนวณเงินค่าจ้างผิดโดยจ่ายค่าจ้าง

ให้เกินสิทธิไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ต่อมาลูกจ้างประจำของ กทม.
จำนวน ๑๓๖ คน ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอน
คำสั่งของ กทม.ที่สั่งแก้ไขปรับลดเงินค่าจ้าง และ กทม.ได้ฟ้อง
นาย ช.ลูกจ้างประจำ ต่อศาลปกครอง ให้คืนเงินที่ นาย ช.
ได้รับไปเกินสิทธิแก่ กทม. จำนวน ๑๐๐,๓๓๐ บาท

ศาลปกครองสูงสุด มีความเห็นในคดีหมายเลขแดง
ที่ อ.๓๐๙/๒๕๖๑ สรุปว่าผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างที่เพิ่มขึ้น
ตามคำสั่งที่ไม่ชอบนั้นไปโดยสุจริต แต่หากให้คำสั่งของ กทม.ในส่วนที่ไม่ถูกต้องยังมีผลใช้
บังคับอยู่ต่อไป จะต้องจ่ายค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อไปอีกเป็นการสร้าง
ภาระแก่งบประมาณแผ่นดิน ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์
สาธารณะเป็นอย่างมาก ดังนั้น การออกคำสั่งของ กทม.ที่แก้ไขอัตราค่าจ้างและเลื่อนขึ้น
ค่าจ้าง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง สำหรับคดีหมายเลขแดง
ที่ อ.๑๑๖๐/๒๕๖๐ ศาลปกครองสูงสุดมีความเห็นสรุปว่า ขณะที่ นาย ช.ได้รับเงินค่าจ้าง
ส่วนที่ปรับเพิ่มขึ้นโดยเข้าใจว่าเป็นผลมาจากการปรับอัตราค่าจ้างตามคำสั่งของ กทม.และ
นาย ช.ไม่มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนค่าจ้าง ย่อมไม่อาจรู้ถึงความบกพร่อง
ในการเลื่อนขึ้นค่าจ้าง กรณีจึงถือว่านาย ช.ได้รับเงินในส่วนที่ไม่มีสิทธิไว้โดยสุจริต และ
ขณะที่ผู้ฟ้องคดี เรียกคืนเงินดังกล่าวเชื่อว่านาย ช. ไม่มีเงินในส่วนที่รับไปโดยไม่มีสิทธิ
เหลืออยู่แล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ต้องคืนเงินจำนวน ๑๐๐,๓๓๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้รวบรวม นางสาวยุพิน ตันวิสุทธิ์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายเสมอ กาฬภักดี นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวจินตนา บุตรชน นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม